

## ת"פ (חדרה) 60951-03-23 - מדינת ישראל ע"י נ' עבד אלג'באר מחאג'נה (עציר) ע"י

ת"פ (חדרה) 60951-03-23 - מדינת ישראל ע"י נ' עבד אלג'באר מחאג'נה ע"י שלום חדרה  
ת"פ (חדרה) 60951-03-23  
מדינת ישראל ע"י  
ב"כ עו"ד מורן דבוש  
נגד

עבד אלג'באר מחאג'נה (עציר) ע"י  
בית משפט השלום בחדרה  
[10.09.2024]

כבוד השופט אלכס אחר  
ב"כ עוה"ד חלמי אלסעד ממשרדו של עו"ד ג'ובראן מכלוף  
גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הראיות בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, שעניין כדלהלן:  
א. סחיטה באיומים - עבירה לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (ריבוי עבירות).  
ב. סחיטה בכוח - עבירה לפי סעיף 472(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.  
ג. פגיעה בפרטיות - עבירה לפי סעיף 2(4) + 5 לחוק הגנת הפרטיות תשל"א 1981.  
עובדות כתב האישום מתייחסות למעשי הנאשם כלפי המתלוננת, ילידת 1985 תושבת אום אל פאחם אישה נשואה ואימא לילדים וזאת על רקע הקשר שהתנהל בינו לבין המתלוננת החל מחודש אוקטובר 2022 ועד לתאריך 7/2/23, (להלן - "התקופה").

בהתאם לעובדות כתב האישום במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה במהלך התקופה, כאשר המתלוננת והנאשם ערכו ביניהם שיחות וידאו, ביצע הנאשם תצלומי מסך ושמר במכשירו הנייד 21 תמונות, בהן רואים את המתלוננת כאשר היא בפנים גלויות וללא חגי'אב משוחחת בשיחת וידאו עם הנאשם, זאת עשה הנאשם ללא ידיעתה והסכמתה של המתלוננת (להלן: "התמונה"/"התמונות").

במועדים שונים שאינם ידועים במדויק למאשימה במהלך התקופה, נתן הנאשם למתלוננת סכום כולל של כ- 4,000 ₪ במזומן, במספר פעימות, כאשר שאלה המתלוננת את הנאשם אם היא צריכה להחזיר לו את הכסף השיב בשלילה.

בין התאריכים 31/1/23 ועד 10/2/23, שהתה המתלוננת בחוץ לארץ, בתקופה זו וכן בתאריך 14/2/23, איים הנאשם על המתלוננת בכתב ובעל פה בפגיעה שלא כדין בשמה הטוב או בצנעת הפרט שלה, איים עליה לפרסם דבר הנוגע לה והטיל עליה אימה בדרך אחרת, וזאת כדי להניעה לשוחח עמו הכול כמפורט להלן:

בתאריך 3/2/23 פנה הנאשם למתלוננת בהודעות וואטסאפ, לאור חשדו של הנאשם שהמתלוננת נמצאת עם גבר ולאחר שהמתלוננת לא ענתה להודעותיו של הנאשם, רשמה המתלוננת לנאשם בין היתר את הדברים הבאים: "תקשיב אני לא נותנת לך סיכום יומי כל דקה מה עשיתי בדיוק", בתגובה לכך סחט הנאשם את המתלוננת ואיים עליה שאם תמשיך לא לענות לו יפרסם את התמונות שלה, בין היתר, על ידי כך שכתב למתלוננת את הדברים הבאים: "טוב מחר מפרסם את התמונות שלך שתדעי לטייל טוב, ויש לך סרטון אצלי אטשטש את הפנים שלי ואפרסם".

בתאריך 7/2/23 פנה הנאשם למתלוננת בהודעות וואטסאפ, כאשר המתלוננת לא ענתה, ועל רקע חשדו של הנאשם שהמתלוננת נמצאת עם גבר אחר, סחט הנאשם את המתלוננת ואיים עליה שאם תמשיך לא לענות לו יפרסם את התמונות שלה, זאת בין היתר, על ידי כך שכתב למתלוננת את הדברים הבאים: "למה לא עונה, יש טלפונים יותר חשובים את עונה להם, יאללה לבריאות, לא רוצה לבאס את המצב רוח שלך, תעשי מה שאת רוצה אבל עכשיו אני רוצה לפרסם תמונות, מסתובבת לא רוצה לענות איפה את מסתובבת, זה היום האחרון רוצה להיפרד ממנו, שימי לב לא להיכנס להיריון". בתגובה המתלוננת כתבה לנאשם "מה יש לך, חושב שכולם יושבים בטלפון 24 שעות".

בתאריך 8/2/23 פנה הנאשם והמתלוננת התכתבו בהודעות וואטסאפ, לאחר שהמתלוננת לא ענתה לשיחות הקוליות של הנאשם, ועל רקע חשדו של הנאשם שהמתלוננת נמצאת עם גבר אחר, סחט הנאשם את המתלוננת ואיים עליה שאם לא תענה לו הוא יפרסם את התמונות שלה, זאת בין היתר, על ידי כך שכתב למתלוננת את הדברים הבאים: "עכשיו רוצה לפרסם את כל התמונות שלך בוואטסאפ ובפייסבוק" המתלוננת השיבה לנאשם בהודעה, בין היתר בדברים הבאים: "יא מוחמד אל תתקשר, מה אתה רוצה לצלם את המסך" הנאשם השיב למתלוננת: "רוצה לראות מי איתך, מאצלנו או טורקי".

בין התאריכים 10/2/23 - 31/1/23, פרסם הנאשם תמונה של המתלוננת כשהיא ללא חג'אב, והעלה "לסטורי", בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילה, או לבזותה זאת על מנת לגרום למתלוננת לענות לו. המתלוננת בתגובה פנתה אליו והתחננה לנאשם שיוריד זאת, לאחר שהמתלוננת פנתה לנאשם הוא הוריד את התמונה.

בתאריך 14/2/23, בהיותה של המתלוננת בארץ, לאחר שהמתלוננת לא ענתה לשיחותיו של הנאשם ועל רקע חשדו של הנאשם שהמתלוננת נמצאת עם גבר אחר ולאור סירובה לצאת איתו לצימר ביחד, הנאשם סחט את המתלוננת ואיים עליה שאם לא תענה לו יפרסם את התמונות שלה זאת בין היתר, על ידי כך שכתב למתלוננת את הדברים הבאים: "עכשיו היית בשיחה למה לא עונה, תמתיני תראי בסטורי מה אני שם".

לאחר תאריך 14/2/23 המתלוננת חסמה את החשוד, ופתחה את החסימות לסירוגין, על מנת לראות אם החשוד פרסם את תמונותיה.

בין התאריכים 8-9/3/23 השתמש הנאשם שלא כדין בכוח וכן איים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה, בגוף בתה ברכושה, בשמה הטוב, בצנעת הפרט שלה, איים לפרסם דבר הנוגע לה או לאדם אחר וכן הטיל עליה אימה בדרך אחרת הכל כדי להניעה לשלם לו כסף וכמפורט להלן:

בתאריך 8/3/23 הנאשם התקשר למתלוננת, וסחט אותה באיומים שאם לא תשלם לו סכום של ₪ 6,500 כולל ריבית (להלן: "הכסף") הוא יפרסם את התמונות שלה, ישרוף את רכב ויחטוף את בתה. בתגובה לכך, פנתה המתלוננת לנור אלאדין מחאג'נה אחיו של הנאשם, והוא אמר לה להגיע לבית הנאשם. כאשר המתלוננת הגיעה לבית הנאשם, הנאשם החל לצעוק ולסחוט את המתלוננת באיומים שאם לא תחזיר לו את הכסף ישרוף את רכבה וישבור לה אותו, הנאשם התקרב למתלוננת ואיים עליה שלא כדין, כאשר הוא מחזיק מברג בידו. אחיו של הנאשם מוחמד מחאג'נה חצץ ביניהם ואמר למתלוננת לצאת מביתם.

המתלוננת יצאה מביתו של הנאשם התיישבה ברכבה והתניעה אותו, הנאשם יצא מביתו לכיוון המתלוננת בעודו מחזיק מברג ביד, הצמיד למתלוננת את המברג לירך ולקח את מפתחות הרכב (להלן: "המפתחות"). הנאשם סחט את המתלוננת על מנת לגרום לה לשלם לו את הכסף, ואיים עליה באומרו שעד שלא תשלם לו את הכסף לא יחזיר לה את המפתחות, לאחר הגעת משטרה למקום ולבקשת השוטרים, הנאשם החזיר למתלוננת את המפתחות והיא נסעה מהמקום.

בתאריך 9/3/23, התקשר הנאשם למתלוננת, סחט אותה ואיים עליה שאם לא תשלם לו את הכסף ירצח אותה, כך, בין היתר, אמר הנאשם למתלוננת: "שש אלף חמש מאות תביאי לי, אתמול הזמנת לי משטרה אני לא אשתוק על זה, אני איים עליך מול המשטרה, ראית מה עשיתי אתמול מול השוטרים אני מאיים עליך, כן אני מאיים עליך ברצח מולם גם, ראית איך אתמול איימתי עליך ברצח, אני בשביל 100 ₪ ארצח, אני אכנס לשנה שנתיים ואצא אזיין אתכם תשלחי לי את הכסף עכשיו".

בהמשך לאמור לעיל המתלוננת הגיעה לתחנת המשטרה למסור תלונה, בעודה נמצאת בנוכחות חוקר משטרה, התקשר הנאשם למתלוננת סחט אותה ואיים עליה שאם לא תשלם לו את הכסף יחטוף את בתה ואמר למתלוננת בין היתר: "איפה את אני רוצה את הכסף" כאשר המתלוננת שאלה כמה כסף מדובר וציינה שאין לה כסף השיב הנאשם: "שש אלף חמש מאות יש ריבית על זה, לא מעניין אותי תביאי לי את הכסף אם לא יהיה משהו גדול, מצדי תלכי להזדיין עם מישהו ותביאי את הכסף, אני אחטוף את הבת שלך אם לא תביאי את הכסף".

בנסיבות אלה ולאחר שנשמעו בפני הראיות, קבעתי כי הנאשם במעשיו המתוארים לעיל איים במספר פעמים, על המתלוננת בכתב, בעל פה, ובהתנהגותו בפגיעה שלא כדין בשמה הטוב ובפרטיותה - בצנעת הפרט שלה ובפרסום דבר הנוגע לה, וכן הטיל עליה אימה, זאת בכוונה להפחידה ובכדי להניע אותה לשוחח עמו ולהיות איתו בקשר, ובהמשך בכדי להניע אותה לשלם לו סך של ₪ 6,500.

כמו כן, קבעתי כי הנאשם השתמש שלא כדין בכוח כדי להניע את המתלוננת לשלם לו סך של 6,500 ₪, פגע בפרטיותה של המתלוננת בכך שפרסם ברבים תמונה של המתלוננת, אותה צילם ללא ידיעתה והסכמתה, בנסיבות בהן עלול הפרסום להשפילה או לבזותה.

טיעוני הצדדים לעונש:

בתאריך 18.07.2024 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

המאשימה, הדגישה את העובדה שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, בחר לנהל את הליך שמיעת הראיות לרבות חקירת המתלוננת, הורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וזאת בהתאם למלוא העובדות המפורטות בכתב האישום.

לחובת הנאשם רישום פלילי (ת/74), במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים שהם הביטחון של פרט, חירותו וכבודו וכן בזכות הקניין.

המאשימה הדגישה את הפגיעה במתלוננת, הפנתה לתסקיר שהוגש אודותיה, וכן את העובדה שכתוצאה ממעשי הנאשם נפגעה פרטיותה במידה שאף סיכנה את בטחונה.

נטען כי עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה, העבירות בוצעו במשך זמן ממושך, והנאשם אף העלה את רף האיומים מאיומים לפרסום תמונה לאיומים ברצח. נסיבות המקרה מלמדות אף הן על חומרת מעשי הנאשם שכן מדובר במתלוננת שהינה אישה נשואה אשר גרה בקרב חברה דתית באום אל פאחם.

משכך, לאור כל האמור לעיל, ביקשה המאשימה לקבוע כי יש לראות את מעשי הנאשם כאירוע אחד, ובאשר למתחם הענישה יש לקבוע מתחם שנע בין 24-48 חודשי מאסר, ענישה הצופה פני עתיד ופיצוי כספי למתלוננת.

המאשימה הדגישה במסגרת טיעוניה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובהתאם להן ביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם הנ"ל.

מנגד, ב"כ הנאשם ציין במסגרת טיעונו כי אין לזקוף לחובת הנאשם את העובדה שהוא בחר לנהל את הגנתו, חקירת המתלוננת הייתה עדינה ומתחשבת, לא נגרמה לה פגיעה בשל החקירה הנגדית, מרבית חומר החקירה הוגש בהסכמה, כך שהנאשם ניהל את הגנתו בהליך באופן שפגע במתלוננת במינימום ההכרחי.

לדבריו, מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם צריך לנוע בין 12-24 חודשי מאסר, ענישה הצופה פני עתיד וללא קנס או פיצוי שכן לא הוכח גרימת נזק למתלוננת שכן לא ידוע מי צפה בפרסום. לאור נסיבותיו של

הנאשם וחרף הרשעתו הקודמת, ביקש ב"כ הנאשם למקם את עונשו של מרשו בתחתית המתחם הנ"ל.  
דיון והכרעה:

כאמור, הנאשם הורשע לאחר הליך של שמיעת הראיות בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וזאת בהתאם למסכת עובדתית לא פשוטה אשר נפרסה על פני תקופת זמן ממושכת.

מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם בהליך זה, מחייבת מתן משקל משמעותי להגנה על ביטחון הציבור מפני נאשמים הדומים לנאשם זה שבפני כך גם מייחסים משקל משמעותי לשיקולי ההרתעה.

אין חולק ואף אין צורך להכביר מילים אודות חומרת מעשי הנאשם, בפסיקה נקבע לא אחת כי עבירת הסחיטה באיומים מהווה עשיית דין עצמי ופוגעת ביסודות הסדר החברתי, במרקם חייהם ובחירותם של הנסחטים הן במישור הפלילי והן במישור הכלכלי.

בע"פ 6774/01 מדינת ישראל נ' אלעלווין, נקבע בין היתר כי: "הרשעה בעבירה של סחיטה באיומים מחייבת ענישה מחמירה, אשר תעביר מסר ברור לפיו העובר עבירה זו מסתכן בשלילת חירותו לתקופה ארוכה ובאופן אשר יעודד את קורבנות העבירה "לשבור את קשר-השתיקה".

לצד האמור לעיל ולצורך יצירת מנגנון ענישה הולם, תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם

העבירות בהן הורשע הנאשם הן מהחמורות שבספר החוקים, כך למשל ראו ע"פ 5057/22 פלוני נ' מדינת ישראל (28.12.22) שם נקבע כי העבירה של סחיטה באיומים "פוגעת באופן ניכר בשלום הציבור, בשגרת חייו ובביטחונו וכן מביאה את הנסחט למצוקה, לכאב, לדאגה, מטילה עליו מורא, ומשבשת באופן מהותי את מהלכם התקין של חייו"

(ע"פ 395/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 (18.5.2022))....כמתחייב, הנזק הכבד שנגרם למתלונן, נשקל על ידי בית המשפט המחוזי בעת קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של המערער (סעיף 40ט(א)(4) לחוק), ומטבע הדברים, כאשר מדובר בפגיעה כה קשה, ניתן לכך משקל משמעותי בגזר הדין. זאת, לצד יתר נסיבות העבירה העולות מכתב האישום המתוקן, וכאשר בית המשפט הדגיש את היות המערער "הגורם המחולל" של מסכת הסחיטה ואת מעורבותו בתכנונה ובהוצאתה לפועל."

בסחיתו את המתלוננת תוך שהוא מאיים עליה שיפיץ סרטון אינטימי שלה פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים בהם הגנה על שלמות גופה של המתלוננת, רכושה, כבודה, פרטיותה, שלווה נפשה, בטחונה וכן השמירה על בטחון ושלומו הציבור (ע"פ 6918/21 בן נון נ' מדינת ישראל (20.12.22) וכן ע"פ 395/22 מדינת ישראל נ' פלוני (18.05.22)). במעשיו, פגע הנאשם גם באינטרס החברתי המוגן שעניינו חופש הפעולה והבחירה של הפרט והפסיקה עמדה על הצורך להחמיר עם נאשמים שעברו עבירות כגון אלו "גם בהתחשב במימד הייחודי שטמון בה "קשר שתיקה" אשר מונע מנפגע העבירה לפנות לעזרתן של רשויות אכיפת החוק, מחשש שמא יתממשו איומי הסחיטה" (ע"פ 5052/22 סזנוב נ' מדינת ישראל (11.01.23)).

עוד נכתב בע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל (20.09.15) שהעובר עבירה זו פוגע "במרקם חייהם של הנסחטים, במישור האישי והכלכלי. המבצע אותה בוחר לעשות לעצמו דין עצמי ופוגע בקניינו ובחירותו של קורבן העבירה... מסכת האיומים שאותה מפעיל הסוחט כלפי הנסחט עלולה פעמים רבות לכפות על הנסחט "קשר של שתיקה" אשר יקשה עליו להתלונן. מדיניות ענישה מחמירה עשויה לסייע בשבירת קשר השתיקה. יש בכוחה לתמרץ את הנסחט להתלונן ולהרתיע את הסוחט. על חשיבותה של מדיניות זו עמד השופט א' לוי בע"פ 6774/01 מדינת ישראל נ' אלעלוין (1.1.11) בהתייחסו לתופעת סחיטת בעלי עסקים באיומים, בפוסקו כדלקמן: "רק לעיתים רחוקות אוזר הקורבן אומץ כדי לפנות לרשויות החוק, הואיל והוא חושש שידם של הסחטנים עלולה להשיג אותו במוקדם או במאוחר, מבלי שאנשי החוק יוכלו להושיע. לפיכך, כשסוף סוף מעז מתלונן לבקש את הגנת החוק, יש לראות בכך הזדמנות לא רק להעניש את העבריין המסוים אשר נמצא כי חטא, אלא גם להעביר מסר לציבור בכלל, ולאלה שחוטאים בעבירות מן הסוג הזה בפרט, כי עבריינים בתחום זה עלולים לשלם על מעשיהם בדרך של שלילת חירותם לתקופה ארוכה".

לעניין הענישה במקרים דומים ניתן ללמוד שככלל, על מי שהורשע בעבירה של סחיטה באיומים מוטלים עונשי מאסר בפועל. הענישה משתנה ממקרה למקרה בשים לב למשך האיומים, לאלימות שנלוותה אליהם, למידת התכנון ולהיקף המשתתפים בעבירה.

בע"פ 4416/23 דניאל מהרי נ' מדינת ישראל (04.10.23) - נדחה ערעורו של המערער שהורשע בסיוע לסחיטה באיומים וניסיון סיוע סחיטה באיומים של אדם שתועד בסרטון אינטימי ונסחט כספית על מנת שלא יופץ הסרטון. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה 18-30 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער 28 חודשי מאסר בפועל לאחר שהפעיל 4 חודשי מאסר מותנים במצטבר. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה תוך שנאמר: "חומרתה היתרה של עבירה כאמור נובעת גם מקיומו של "קשר שתיקה" אשר נכפה על נפגעי העבירה, ואשר מונע מהם לפנות לעזרתן של רשויות אכיפת החוק מחשש למימוש איומי הסחיטה (ראו: ע"פ 4423/22 אבו עמרה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 [פורסם בנבו. (30.10.2022)] חשש זה הולך ומתעצם כאשר האיום שבבסיס הסחיטה כורך בתוכו את חשיפת המידע האינטימי, בעל אופי מיני, אודות קורבן הסחיטה - מידע שפרסומו ברבים עלול לבייש את הקורבן, להשפילו לנגד עיניי הבריות וכן לפגוע בצנעת הפרט ובאוטונומיה האישית שלו".

בעפ"ג (מחוזי חי') 12346-08-23 אנסאם סעדי נ' מדינת ישראל (23.05.24) - נתקבל חלקית ערעורה של המערערת שהורשעה בשלוש עבירות של סחיטה באיומים ופגיעה בפרטיות לאחר שצילמה סרטונים מיניים של שלושה מתלוננים ואיימה להפיצם אם לא ישלמו לה סכומי כסף. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה 16-40 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשמת, נעדרת עבר פלילי שנתמכה בתסקיר חיובי, 20 חודשי מאסר בפועל. ערעורה התקבל באופן חלקי ועונש המאסר שנגזר עליה הופחת ל-14 חודשי מאסר בפועל תוך שנאמר: "יש גם ליתן את הדעת לפגיעה במרקם החיים של קורבנות הסחיטה על רקע סוג ומהות האיום המכוון. החשש של המתלוננים לפנות לרשויות אכיפת החוק, בשל החשש למימוש איומי הסחיטה, הולך ומתעצם כאשר בבסיס הסחיטה עומד איום בחשיפת מידע בעל אופי מיני. קורבן הסחיטה במקרה זו, סופג פגיעה קשה בצנעת הפרט ובאוטונומיה האישית שלו (ראו ע"פ 6918/21 שאוזכר לעיל).

עוצמת הפגיעה בקורבנות בענייננו נובעת, מהרקע המיני של מעשי הסחיטה גם נוכח העובדה שמדובר בקורבנות מבוגרים, או באמצע החיים, בעלי משפחות, בידועם הסיכון כי אם יפנו למשטרה וימומש האיום בכך שיופץ הסרטון שצולם ברבים, הדבר יביא לביושם, השפלתם ויש להניח גם לפגיעה בחיי המשפחה שלהם, ובמעמדם בחברה אליה הם משתייכים. חשש זה למעשה מלווה אותם עד היום, שעה שאין אינדיקציה לכך שהסרטונים נמחקו. בעניין זה נפנה לתצהיר קורבן העבירה, שהוגש בבית משפט קמא כראיה לעונש מטעם המדינה (ת/1), בו משתף המצהיר במצבו הפיזי והנפשי הקשה לאחר מעשה הסחיטה, את הפחד שלא מרפה ואת חששו שינסו לסחוט את הילדים שלו אחרי מותו. קורבן העבירה הצהיר כי הוא אב לארבעה ילדים וסבא לנכדים, ממשפחה טובה הרואה במעשה הסחיטה "לא פחות מרצח" שכן בלשונו: מי שנרצח לא סובל יותר, לא כואב ולא מפחד.

אומנם צודקת המערערת בטענותיה בפנינו, כי בסופו של יום ובניגוד לרושם שאולי אפשר לקבל מגזר הדין, היא והשותף לא קיבלו כספים מהנסחטים, אם כי אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיהם, שכן אי קבלת כספים נבעה מהנסיבות שפורטו בכל אחד מהאישומים, ולא בשל מעשים שניתן לזקוף אותם לזכותם של המערערת והשותף". בת"פ (מחוזי מרכז) 58911-08-21 מדינת ישראל נ' אכרם מחאמיד (14.02.24) - הורשע הנאשם בשתי עבירות סחיטה באיומים על ידי כך שקיבל לידיו סרטונים אינטימיים של המתלונן אותם איים להפיץ אם לא ישולם לו כסף. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה 24-48 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי שנתמך בהמלצת תסקיר שירות המבחן להטלת עבודות שירות, 27 חודשי מאסר בפועל תוך שנאמר: "היבט מחמיר נוסף של מעשי הסחיטה הוא האיום בחשיפת מידע פרטי של הקורבנות שמגביר את חוסר האונים והמצוקה בהם הם שרויים. הקורבנות חשים במלכוד, כל דרך שאליה ייפנו, עלולה להחמיר את מצבם: אם יסרבו לדרישת הסוחט, עלול הוא לממש את איומיו; אם יסכימו, עלול הסוחט להמשיך לסוחטם ומצוקתם תגבר ואם יאזרו אומץ ויתלוננו על מעשה הסחיטה, עשוי להיחשף מידע שבו מחזיק הסוחט וייגרם להם נזק בלתי הפיך, "כל נתיב שבו יבחר ללכת, יביא עליו צרה אחרת. חוסר האונים והמצוקה שבו שרוי הנסחט באיומים, וניצולם על-ידי הסוחט, מחדד את חומרתה הרבה של העבירה" (פלוגי, פסקה 16)".

בת"פ (מח' מרכז) 29370-10-20 מדינת ישראל נ' מלאכי ואח(15.01.23)') הורשע הנאשם 1 בשלוש עבירות סחיטה באיומים ושיבוש הליכי משפט, שני הנאשמים האחרים הורשעו בסיוע. הנאשם או מי מטעמו יצרו פרופיל פיקטיבי של צעירה המציעה שירותים מיניים בתשלום באינטרנט, קבעו עם גברים מפגשים לצורך קיום מגע מיני, ובנקודת המפגש סחטו מהם כספים באיומים. נקבע מתחם ענישה כולל הנע בין 24-55 חודשי מאסר. הנאשם, עבר כבר דרך טיפולית אך שב לדפוסיו המכשילים, לחובתו 8 הרשעות קודמות, נדון למאסר בן 32 חודשים.

עיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות בהן סחט הנאשם את המתלוננת באיומים מספר פעמים, סחט אותה בכוח ואף פגע בפרטיותה, בהתחשב באמור בתסקיר נפגעת העבירה המדובר בעד עצמו, ובהתאם לפסיקה הנוהגת, אני סבור שמתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין 16 - 30 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - קביעת העונש ההולם בתוך המתחם לחובת הנאשם רישום פלילי (ת/74), ממנו עולה כי לחובתו הרשעה אחת משנת 2018 בגין עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

הנאשם אומנם בחר לנהל את הגנתו ולא יזכה להקלה לה יזכה מי שהודה בבחינת "מודה ועוזב ירוחם". מנגד, ניהול ההליך זוהי זכותו של הנאשם, אין לזקוף זאת לחובתו ויש לציין שהנאשם כן חסך בזמן שיפוטי יקר כאשר בא כוחו הסכים להגשת מלוא חומר החקירה, זולת חקירת המתלוננת.

הנאשם יליד 1994 ושוהה במעצר מיום 9/3/23 כאשר ידוע שתקופת המעצר קשה בתנאים מתקופת המאסר. משנאמר כל זאת, ולאחר שנשקלו כל השיקולים הרלוונטיים אשר צוינו לעיל, תוך עריכת איזון בין רכיבי הענישה השונים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 20 חודשים אשר יחושב מיום מעצרו של הנאשם וזאת בהתאם לרישומי שב"ס.
  2. מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה שלפני.
  3. הנאשם יישא בפיצוי המתלוננת בסך של 10,000 ש"ח.
  4. סכום הפיצוי יועבר לרשות המתלוננת עד ולא יאוחר מיום 25/12/24 באמצעות מרכז גביית קנסות ויועבר לרשותה על ידי המזכירות לחשבון עו"ש שפרטיו יימסרו על ידי המאשימה.
  4. בנסיבות העניין, איני מטיל על הנאשם קנס כספי.
- גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.
- ניתן היום, ז' אלול תשפ"ד, 10 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.